

[Peter Nielsen.]

opsparingsordning fra den nugældende kapitalbindingsordning på den måde, at her skæres direkte toppen af skatten, og beløbet bliver da ens for alle uanset skattepligtig indkomst, hvorimod skatteyderen ved den gældende kapitalbindingsordning kan skære toppen af den skattepligtige indkomst, hvorved størrelsen af skattebegunstigelsen for det samlede opsparingsbeløb bliver forskellig for de forskellige skatteydere, grundet på progressionen.

Der kan vel for den enkelte sparer være nogen vanskelighed ved at skelne mellem de to former for opsparing, og ligningsmyndighederne vil vel få øget besvær; men alle banker og sparekasser vil sikkert være parat med oplysning og vejledning, når sparere kommer.

Det naturlige ønske om lettelse for selv-pensionisterne har man søgt at imødekomme såvel i det oprindelige forslag som gennem ændringsforslagene. Her er også tale om en vis forenkling i forhold til lovforslaget. Det vil berede vanskeligheder og stort arbejde at skulle skelne imellem, hvilken del af pensionsindkomsten der er grundet i eget bidrag, og hvilken der er grundet i arbejdsgivernes, samt at konstatere, om en sådan pension er pristalsreguleret under den ene eller den anden form. Her har man forenklet således, at hvis pensionen ikke er blevet større inden for de sidste 5 år, gives der det fulde fradrag uanset pensionens kilde — sagt i forenklet form. Samtidig sættes fradragsgrensen op fra 1.500 kr. til 2.500 kr., og her er tale om at skære toppen af indtægten. Når hensyn tages til, at den indtægtsbestemte folkepension er pristalsreguleret og den samtidig oppebæres, kan man sige, at der nu er gjort en del for at komme selv-pensionisterne til hjælp.

Ændringsforslagene til forslag til lov om skattelettelse for opsparing er så omfattende, at de for så vidt danner et helt nyt lovforslag, men det må pointeres, at selv om man kan være betænkelig ved visse af ændringerne, bl. a. den, der giver mulighed for opsparingspræmie uden egentlig opsparing, betyder det nye forslag en ret væsentlig forenkling; det kunne tiltrænges, ikke mindst af hensyn til dem, der skal administrere disse alligevel indviklede bestemmelser.

Da lovene nu kommer temmelig sent på

året og folk skal have tid til at indstille sig på det nye, er det foreslået, at man for det nye skatteår kan udnytte ordningerne indtil 1. februar 1963. Det vil lette arbejdet for pengeinstitutterne midt i juletravlheden; det anføres også, at folk har mere overblik over, hvad de kan spare op, når nytårsaftnen er overstået og de kan overskue nytårsregningerne, og det skal nok være rigtigt.

Selv om det er et indviklet lovkompleks, vi nu giver befolkningen, må det dog anføres, at ændringerne betyder en forenkling, hvorfor jeg anbefaler ændringsforslagene og i øvrigt lovforslagenes overgang til tredje behandling.

Der gives med disse regler virkelig gode betingelser for den private opsparing, og jeg håber, at befolkningen vil kunne forstå disse nye tilbud og vil udnytte dem i så stort omfang, at vi kan få den fornødne opsparing og staten derfor ikke behøver at forøge sin. Herved medvirker man også til at holde skatter, oms o. lign. nede på et rimeligt lavt niveau.

Føged: De foreliggende lovforslag med de omfattende ændringsforslag er som allerede sagt et led i sommerens forlig. Desværre har der ikke været tid til, vi kan vist endda godt sige en ordentlig behandling. Det må være regeringen, der stort set har ansvaret herfor. Lovforslagene blev fremsat i tinget den 26. oktober, et af dem endda så sent som den 6. november, og man kan så selv regne sig til, at det antal dage, der har været til rådighed, ikke har været overvældende.

Når jeg nævner dette, er det, fordi jeg finder, at det ville have været rimeligt, om de 4 partier, der indgik sommerens forlig, på et tidligere tidspunkt var blevet indkaldt til et møde om disse lovforslag. Regeringen kunne — og det er, for at regeringen ikke skal komme med nogen undskyldning for, at forslagene blev fremsat den 26. oktober, at jeg siger det — have indkaldt oppositionspartnerne i dette forlig til drøftelse både i august, september og oktober. Vi ville endda have fundet det naturligt, om regeringen havde gjort det, så kunne det have hændt sig, at lovforslagene kunne være fremkommet som en allerede i nogen grad færdigbehandlet aftale mellem de 4 forligspartier. Vi kunne have fået tid til at